



UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Ven. Viri Thomæ Malleoli A Kempis, Canonici Regvlaris
Ordinis D. Avgvstini. Opera Omnia**

Thomas <von Kempen>

Dvaci, 1625

De desiderio æternæ vitæ, & qua[n]ta su[n]t certa[n]tibus bona promissa.
xlviv

[urn:nbn:de:hbz:466:1-45790](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-45790)

inraliter delectat, aut ex vsu placet.

6. Vnde tu veritas aperte dixisti: *Vbi enim est thesaurus tuus, ibi est & cor tuum.* Si cœlum diligo, libenter de cœlestibus penso. Si mundum amo, mundi felicitatibus congaudeo, & de aduersitatibus eius tristor. Si carnē diligo, quæ carnis sunt sæpe imaginor. Si spiritum amo, de spiritualibus cogitare delector. *Quæcumque enim diligo, de his libenter loquor & audio, atque talium imagines mecum ad domum reporto.* Sed beatus ille homo, qui propter te Domine, omnibus creaturis licentiam abeundi tribuit; qui naturæ vim facit, & concupiscentias carnis feruore spiritus crucifigit. Vt serenata conscientia, puram tibi orationem offerat: dignusque sit angelicis interesset choris, omnibus terrenis foris & intus exclusis. Matt. 6.
Matt. 19.

CAPVT XLIX.

De desiderio æterna vita, & quanta sint certantibus bona promissa.

1. **F**ILI, cum tibi desiderium æternæ beatitudinis desper infundis, & de tabernaculo corporis exire concupiscis, vt claritatem meam sine vicissitudinis umbra contemplari possis; dilata cor tuum, & omni desiderio hanc sanctam inspirationem suscipe. Redde amplissimas supernæ bonitati gratias, quæ tecum sic dignanter agit, clementer visitat, ardentem excitat, potenter subleuat, ne proprio pōdere ad terrena labaris. Neque enim hoc cogitatu tuo aut conatu accipis, sed sola dignatione supernæ gratiæ & diuini aspectus, quatenus in virtutibus & maiori humilitate proficias, & ad futura certamina te præpares, mihiq; toto cordis affectu adherere, ac feruenti voluntate studeas deseruire.

2. Fili, sæpe ignis ardet, sed sine fumo flamma non ascendit. Sic & aliquorum desideria ad cœlestia flagrant, & tamen à tentatione carnalis affectus liberi non sunt. Idcirco, nec omnino purè pro honore Dei agunt, quod tam desideranter ab eo petunt. Tale est & tuum sæpe desiderium, quod insinuasti fore tam importunum. Non enim est hoc purum & perfectum, quod propria commoditate est infectum.

3. Pete, non quod tibi est delectabile & commodum, sed quod mihi est acceptabile atque honorificum. Quia si rectè iudicas, meam ordinationem tuo desiderio & omni desiderato præferre debes ac sequi. Noui desiderium tuum, & frequentes gemitus audiui. Iam velles esse in libertate gloriæ filiorum Dei; iam te delectat domus æterna & cœlestis patria gaudio plena, sed nondum venit hora ista, sed est adhuc aliud tempus, scilicet tempus belli, Iob. 7.
tempus laboris & probationis. Optas summo repleti bono, sed non

non potes hoc assequi modo. Ego sum; expecta me, (dicit Dominus) donec veniat regnum Dei.

*Iosue 1. 7
Ephes. 4.*

4. Probandus es adhuc in terris, & in multis exercitandus. Consolatio tibi interdum dabitur, sed copiosa fatietas non concedetur. Confortare igitur & esto robustus, tam in agendo quam in patiendo natura contraria. Oportet te nouum induere hominem, & in alterum virum mutari. Oportet te saepe agere, quod non vis, & quod vis, oportet relinquere. Quod alijs placet, processum habebit; quod tibi placet, ultra non proficiet. Quod alijs dicunt, audietur; quod tu dicis, pro nihilo computabitur. Petent alijs, & accipient; tu petes, nec impetrabis.

5. Erunt alijs magni in ore hominum, de te autem tacebitur. Alijs hoc vel illud committetur, tu autem ad nihil vtilis iudicaberis. Propter hoc, natura quandoque contristabitur: & magnum, si silens portaueris. In his & similibus multis, probari solet fidelis Domini seruus, qualiter se abnegare, & in omnibus se frangere quierit. Vix est aliquid tale, in quo tantumdem mori indiges, sicut videre & pati, quae voluntati tuae aduersa sunt; maxime autem cum disconuenientia, & quae minus vtilia tibi apparent, fieri iubentur. Et quia non audes resistere altiori potestati, sub domino constitutus, ideo durum tibi videtur, ad nutum alterius ambulare, & omne proprium sentire omittere.

6. Sed pensa filii horum fructum laborum, celerem finem, atque premium nimis magnum; & non habebis iude gravamen, sed fortissimum patientiae tuae solamen. Nam & pro modica hac voluntate, quam nunc sponte deseris, habebis semper voluntatem tuam in caelis. Ibi quippe inuenies omnia quod volueris, omne quod desiderare poteris. Ibi aderit tibi totius facultas boni, sine timore amittendi. Ibi voluntas tua vna semper tecum, nil cupiet extraneum vel priuatum. Ibi nullus resistet tibi, nemo de te conqueretur, nemo impedit, nihil obuiabit; sed cuncta desiderata simul erunt praesentia, totumque affectum tuum reficient, & adimplebunt usque ad summum. Ibi reddam gloriam, pro contumelia perpeffa; pallium laudis, pro mœrore; pro loco nouissimo, sedem regni in secula. Ibi apparebit fructus obedientiae, gaudebit labor poenitentiae, & humilis subiectio coronabitur gloriosè.

7. Nunc ergo inclina te humiliter sub omnium manibus, nec sit tibi cura, quis hoc dixerit vel iusserit. Sed hoc magnopere curato, ut siue prelati, seu iunior, aut aequalis, aliquid à te exposcerit vel innuerit, pro bono totum accipias, & sincera voluntate studeas adimplere. Quærat alius hoc, alius illud; gloriatur ille in illo & iste in isto: laudeturque millies mille; tu autem nec in isto,

solius be-

neplacito ac honore. Hoc optandum est tibi, vt siue per vitam, siue per mortem, Deus semper in te glorificetur.

CAPVT L.

Qualiter homo desolatus se debet in manus Dei offerre.

1. Domine, Deus sancte Pater, sis nunc & in æternum benedictus, quia sicut vis, sic factum est; & quod facis, bonum est. Latetur in te seruus tuus, non in se, nec in aliquo alio; quia tu solus lætitia vera, tu spes mea, & corona mea; tu gaudium meum, & honor meus, Domine. Quid habet seruus tuus, nisi quod à te accepit, etiam sine merito suo? Tua sunt omnia, quæ dedisti, & quæ fecisti. Pauper sum, & in laboribus meis à iuuentute mea; & contristatur anima mea nonnunquam, vsque ad lachrymas; quãdoque etiam conturbatur ad se, propter imminentes passiones. 1. Cor. 4.
Psal. 87.

2. Desidero pacis gaudium, pacem filiorum tuorum flagito, qui in lumine consolationis à te pascuntur. Si das pacem, si gaudium sanctum infundis, erit anima serui tui plena modulatione, & deuota in laude tua. Sed si te subtraxeris, sicut sæpissime soles, non poterit currere viam mandatorum tuorum, sed magis ad tundendum pectus genua eius incuruantur: quia non est illi sicut heri & nudiustertius, quando splendebat lucerna tua super caput eius, & sub vmbra alarum tuarum protegebatur à tentationibus irruentibus.

3. Pater iuste & semper laudande, venit hora, vt probetur seruus tuus. Pater amande, dignum est, vt hac hora patiat pro te aliquid seruus tuus. Pater perpetuò venerande venit hora, quam ab æterno præsciebas affuturam, vt ad modicum tempus succumbat foris seruus tuus, viuat verò semper apud te intus. Paululum vilipendatur, humilietur, & deficiat coram hominibus: passionibus conteratur & languoribus, vt iterum tecum in aurora nouæ lucis resurgat, & in caelestibus clarificetur. Pater sancte, tu sic ordinasti & sic voluisti: & hoc sanctum est, quod ipse præcepisti.

4. Hæc est enim gratia ad amicum tuum, pati & tribulari in mundo pro amore tuo, quotiescumque & à quocumque id permiseris fieri. Sine consilio & providentia tua, & sine causa, nihil fit in terra. Bonum mihi Domine, quòd humiliasti me, vt discam iustificationes tuas, & omnes elationes cordis atque presumptiones abijciam. Vtile mihi, quòd confusio cooperuit faciem meam, vt te potius quàm homines ad consolandam requiram. Didici etiam ex hoc, inscrutabile iudicium tuum expauescere, qui affligis iustum cum impio, sed non sine æquitate & iustitia. Psal. 118.

5. Gratias tibi ago, quia non pepercisti malis meis, sed attriuisi me verberibus amaris, infligens dolores & immittens angustias